

Ἀριθ. 17

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφαισις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς εἰσέτι ἀνω-
νύμου γολέτας τοῦ Γεωργίου Ζαφείρη, Στυλιδιώτου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ἀναγνοῦσα τὴν ἀπὸ 9ης Μαΐου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη, εἰς
τὴν ὁποίαν λέγει ὅτι πολλὰ ἀπὸ ὅσα συνέλαβε πλοῖα εἰς τὴν Σκιάθον καὶ Σκόπελον
εἶναι εἴτε φανερὰ ἢ οἰκονομικὴ καὶ ἀπεσκεπασμένη ἰδιοκτησία τῶν ἐκεῖ ὀπλαρχη-
γῶν μετερχομένων τὴν πειρατείαν,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὸ διαβατήριον τῶν 28 Φεβρουαρίου ἐκ τοῦ δικροτόου «Ἐ λ-
λ ἄ ς», τὸ ὁποῖον ἔδωκεν ὁ Ναύαρχος Ἀ. Μιαούλης εἰς τὸν Γεώργιον Ζαφείρη,
ἐξαποστείλας αὐτὸν εἰς Πόρον μὲ τὴν γολέταν του, κενὴν καὶ ἄοπλον,

Ἀναγνοῦσα καὶ τὴν ἀπὸ 6ης Μαΐου 1828 τοῦ Γ. Ζαφείρη πρὸς τὴν Ἀντὶ Θα-
λασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν ἀναφορὰν, ἐν ᾗ λέγει ὅτι τὴν γολέταν του, κοιλῶν
περίπου ἑξακοσίων, ἀτελείωτον καὶ εἰσέτι ἀνώνυμον, προηγόρασεν αὐτὸς εἰς Σκιά-
θον, μεσοῦντος Σεπτεμβρίου, ἀπὸ τινος Γ. Ζαφείρη, Μακροννησιώτην, εἰς κατάστασιν
μιστίκου ἐδρικομένην, μὲ σκοπὸν νὰ μετασχηματίσῃ αὐτὸ εἰς γολέταν. Ἐν τῷ μεταξὺ
δὲ λήγοντος τοῦ Φεβρουαρίου, ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον εἰς τὸ σκαρὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Σκιά-
θου, ἔφθασεν ἐκεῖ ὁ Ναύαρχος Ἀ. Μιαούλης καὶ συλλαβὼν τὰ εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον
προσωρμισμένα πλοῖα, ἔστειλεν αὐτὰ ὡς ὑποπτευόμενα ληστρικά. Τότε ἰδὼν ὁ
Ναύαρχος Μιαούλης καὶ τὴν γολέταν του, τὸν ἐπρόσταξε νὰ κάμῃ ὅ,τι κάμῃ καὶ
νὰ ρίψῃ αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ δὲν τὴν ἀφίνει διὰ νὰ μὴ τὴν πάρουν οἱ
κλέπται, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του, καὶ τὴν μεταχειρισθῶν εἰς πειρατείαν,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὸ πωλητήριον τοῦ Γ. Ζαφείρη, Μακροννησιώτου, ἀπὸ 15ης
Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα δὲ καὶ τὰς δύο ἀναφορὰς τοῦ Ζαχαρίου Ἰωάννη, ἀπὸ 18ης Ἰουλίου
καὶ 26ης Αὐγούστου 1828, ἐπιτρόπου τοῦ Γ. Ζαφείρη, Στυλιδιώτου,

Θεωρήσασα τὴν πιστοποίησιν τοῦ Ἀδὰμ Δούκα ἀπὸ 24ης Μαΐου ἐν Αἰγίνῃ,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 9ης Μαρτίου 1828 παρὰ τῷ Μνήμονι τῆς Αἰγίνης δοθεῖσαν
μαρτυρίαν τινῶν ἐν Αἰγίνῃ παροικούντων Στυλιδιωτῶν,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 29ης Μαΐου 1828 εἰς τὸ Μνημεῖον τῆς Αἰγίνης δοθεῖσαν
μαρτυρίαν τοῦ Γιάννη Γεωργίου, Ἀγγελῇ Χατζῇ Λεῖμονῇ, Ἀναγνώστη Ριζόπου-
λου καὶ Παπᾶ Ἀθανασίου,

Θεωρήσασα καὶ τὰς δύο ἐνώπιον τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς
δοθείσας μαρτυρίας τοῦ Δημητρίου Κωνσταντίνου, Στυλιδιώτου, καὶ Ἀγγελῇ Χ'
Λεῖμονῇ, τὴν 24ην Ἰουλίου 1828,

Ἐκ τῶν ὁποίων μαρτυριῶν ἐξάγεται, ὅτι ὁ Γ. Ζαφείρης, Στυλιδιώτης, ἡγόρασε
τὸ πλοῖον ἀπὸ τινος Γ. Ζαφείρη, Μακροννησιώτην, καὶ ὅτι γνωρίζεται παρ' αὐτῶν ὡς
τίμιος ἀνὴρ καὶ μηδέποτε κατηγορηθεὶς ὡς ἔνοχος πειρατικῆς πράξεως, καὶ ὅτι ἐκ

τῆς ἀνωμαλίας τοῦ καιροῦ δὲν ἐπεκυρώθη τὸ πωλητήριο γράμμα ἀπὸ τὴν Δημογεροντίαν τῆς νήσου, ἐπειδὴ δὲν ἄφιναν κανένα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ φρούριον. Μὴν ἐπιστηριχθεῖσα ὁμως ποσῶς ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς δηλοποιήσεις ἢ μαρτυρίας τῶν διαφόρων μαρτύρων, καθότι τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι ἀπαράδεκτα εἰς τοὺς νόμους, ἀλλὰ προσηλωθεῖσα εἰς τὰς γενομένας ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας καὶ θεωρήσασα ὅτι διὰ τῶν μαρτυριῶν τούτων ἀποδεικνύεται ἀναντιρρήτως ἡ ἰδιοκτησία τοῦ Γεωργίου Ζαφείρη ἐπὶ τῆς γολέτας του καὶ ὅτι οὗτος δὲν ἐκατηγορήθη ποτὲ διὰ πειρατείας,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπολύει τὸ πλοῖον αὐτοῦ μὲ ὅλην τὴν ἀποσκευὴν του.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἕκτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐδουάρδος Μάσσων

N. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2093 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 18

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Μαρίνου Ἰωάννου, γραμματέως τῆς γολέτας «Περσεφόνης», διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ δύο κομμάτια πανὶ τῆς Σίφνου πήχες 100, κτῆμα ἰδικόν του, ὡς λέγει,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

Ὅτι συμπαραβληθείσης τῆς τωρινῆς αἰτήσεως τοῦ ρηθέντος γραμματέως μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας, ἀποδεικνύεται ἡ αἴτησις ἀπαράδεκτος:

1ον) Διότι αὐτὸς εἰς τὴν ὁμολογίαν του ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐμβῆκεν εἰς τὴν γολέταν, ὅταν ἔφθασεν εἰς Σκιάθον, τουτέστιν ἀφ' οὗ τὸ φορτίον εἶχε γενῇ εἰς Σπέτσαις καὶ τὸ ταξίδιον εἶχεν ἤδη ἀρχίσει.

2ον) Διότι ἐρωτηθεὶς εἰς τίν' ἀνήκει τὸ πρᾶγμα εἶπε: «δὲν ἐξέρω, ὁ